РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

З А К О Н

за

изменение и допълнение на Закона за съдебната власт

Обн. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.109 от 23 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.25 от 3 Април 2009г., изм. ДВ. бр.33 от 30 Април 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.103 от 29 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.59 от 31 Юли 2010г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.23 от 22 Март 2011г., изм. ДВ. бр.32 от 19 Април 2011г., изм. ДВ. бр.45 от 14 Юни 2011г., изм. ДВ. бр.81 от 18 Октомври 2011г., изм. ДВ. бр.82 от 21 Октомври 2011г., изм. ДВ. бр.93 от 25 Ноември 2011г., изм. ДВ. бр.20 от 9 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.50 от 3 Юли 2012г., изм. ДВ. бр.81 от 23 Октомври 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.17 от 21 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.30 от 26 Март 2013г., доп. ДВ. бр.52 от 14 Юни 2013г., изм. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013г., доп. ДВ. бр.70 от 9 Август 2013г., изм. ДВ. бр.71 от 13 Август 2013г., изм. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 8 Март 2014г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г.

§1. В чл. 386 се създава нова ал. 6 със следното съдържание:
„(6) При подаването на исканията за информация за съдимост, от гражданите не може да се изисква предоставянето на лични данни, които са се намирали в Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) или в Централната база данни „Съдимост“, но са били заличени.“

§ 2. В Глава двадесет и втора. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ се създава нов чл. 404а със следното съдържание:

„Чл. 404а. (1) Съдебен служител, който наруши забраната по чл. 386, ал. 6, се наказва с глоба от 50 до 200 лв.

(2) Глобата се налага от председателя на районния съд въз основа на жалба от засегнатия гражданин.“

София, 27.10.2014 г. **Вносители,**

МОТИВИ

Непрекъснато получаваме множество сигнали от български граждани с турско арабски имена, че при тяхното обслужване в бюрата за съдимост съдебните служители винаги изискват от гражданите да съобщят какви са българските им имена. Както знаем, за издаване на свидетелство за съдимост се подава заявление. Според чл. 35, ал. 1 от Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г. за функциите и организацията на бюрата за съдимост това заявление трябва да съдържа собственото, бащиното и фамилното име на лицето, което иска да му бъде извадено свидетелство за съдимост. Освен информация за него, в това заявление се изисква и посочването на данни за адрес, ЕГН, имената на родителите и други подобни. Не е ли достатъчна цялата тази информация на служителя в бюрото за съдимост, за да изготви съответната справка? Какво поражда необходимостта тези служители да изискват от гражданите информация за техни имена, които не са официалните им имена в момента? Има цяла Наредба № 14 от 18 ноември 2009 г. за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до регистъра на населението, националната база данни „Население". В чл. 4 на тази наредба изрично се посочва, че Главна дирекция ГРАО предоставя по електронен път информация на органите на съдебната власт за нуждите на бюрата за съдимост.

Такава практика да се изисква от гражданите, пострадали по време на т.нар. „възродителен процес", да посочват в заявленията си и насилствено наложените им по онова време имена противоречи както на действащата нормативна уредба, така и на гарантираните от Конституцията основни права. Следва да се има предвид, че Автоматизираната информационна система „Централна база данни „Съдимост" е интегрирана с База данни „Население" и прави проверка за наличието и достоверността на съответната информация за гражданина на базата на подаденото заявление и акта за раждане. Технологичните проверки и контрол са заложени в алгоритъма, по който работи Автоматизираната информационна система „Централна база данни „Съдимост" и се извършват в реално време.

Целта на настоящия законопроект е, чрез категорична забрана, да се пресекат за в бъдеще подобни незаконосъобразни и порочни практики,

накърняващи съвестта и чувствата на засегнатите български граждани, както и да предвидят административни санкции за онези съдебни служители, които биха си позволили да нарушават предвидената в новата ал. 6 на чл. 386 забрана.

Вносители,